

RAPPORT FRA SLF ISWG-FV

TIL: Sjøfartsdirektøren, ass. Sjøfartsdirektør, avdelingsdirektør avdeling for regelverk og internasjonalt arbeid
KOPI: underdirektør Fiskefartøy, Turid B. Stemre
FRA: Delegasjonen v/Yngve Folven Bergesen
DATO: 28. september 2010

Formatert: Norsk (bokmål)

KOMITÉ: IMO's Sub-Committee on Stability and Load Lines and Fishing Vessel Safety – Intersessional Working Group on Fishing Vessels - Torremolinosprotokollen

Den norske delegasjonen bestod av følgende: _____ Funksjon:

Rådgiver Yngve Folven Bergesen

Innledning

Møtet ble avholdt på bakgrunn av IMOs ønske om å få forsert arbeidet med å få nok land med stort nok antall fiskefartøy til å ratifisere Torremolinosprotokollen, slik at denne kan trå i kraft. Møtet ble ledet av capt. N. Campbell fra Sør-Afrika. Det ble avholdt EU-koordinering i London, hvor Norge deltok.

Arbeidet i arbeidsgruppen baserte seg på dokumentene SLF 52/12 og SLF 52/12/Add. 1 og SLF 52/Add. 2 samt ISWG FVS 1/1.

Gruppen hadde på agendaen å klargjøre tekst til en "draft assembly resolution on the implementation of the 1993 Torremolinos Protocol" og en "draft agreement on the implementation of the 1993 Torremolinos Protocol", samt å vurdere fordeler og ulemper med de to alternativene.

Videre skulle arbeidsgruppen arbeide videre på eventuelle endringer i vedlegget til Torremolinosprotokollen (de tekniske kravene i Torremolinosprotokollen), og her spesielt

- Unntak for fartøy som utelukkende opererer i nasjonalt farvann
- Å åpne for den foreslåtte Lengde (L)/ BT omregningen som ble benyttet i ILO 188
- Vurdere kontroll og inspeksjonsregimet i TMP, og eventuelle endringer i sertifikater

Torremolinosprotokollen er per i dag ratifisert av 17 land, med totalt ca 3 000 fiskefartøy over 24 meter (L). TMP må ratifiseres av minst 15 land med totalt minst 14 000 fiskefartøy over 24 meter (L) for at den skal trå i kraft.

Oppsummering

Ettersom TMP er innført i Norge/EU gjennom Direktiv 97/70, var det en koordinert EU-posisjon på møtet.

Det ble først diskutert hvilken av løsningene av "assembly resolution" og "agreement" som skulle velges. Det ble tidlig klart at få hadde mandat til å ta noen avgjørelse på spørsmålet, men man så det hensiktsmessig å fortsette prosessen på begge alternativer foreløpig.

Teksten på de to alternativene ble klargjort med bistand fra IMOs "Legal Division," og man så videre på fordeler og ulemper ved de to alternativene. Ettersom Norge har ratifisert TMP er det for så vidt ikke viktig hvilket av alternativene som blir valgt, og Norge har ikke uttalt noe standpunkt i dette spørsmålet, verken i EU eller IMO. (Min oppsummering etter gjennomføring av møtet vil likevel være følgende:

- Ved å velge alternativet med "assembly resolution" vil man kunne få ikrafttredelse av TMP på plass tidligere enn ved "agreement" alternativet. I tillegg er dette et alternativ IMO tidligere har valgt (Marpol annex IV). Dette valget er imidlertid ikke bindende for partene, og sannsynligheten for å oppnå et stort nok antall fiskefartøy hos ratifiserende nasjoner er forholdsvis liten
- Ved å velge alternativet med "agreement" kan man i tillegg til å gjøre endringer i de tekniske reglene i TMP også gjøre endringer i artikkelene i TMP, noe som medfører at man kan endre vilkårene for ikrafttredelse. Dette vil igjen kunne medføre at man ikke lenger vil være avhengig av enkeltland (les Kina) for å få på plass ikrafttredelse av protokollen.)

Når det gjelder de tekniske kravene i TMP, var den koordinerte EU-posisjonen å være åpen på unntak for fartøy som utelukkende opererer i eget nasjonalt farvann og å være åpen på omregning Lengde (L) og BT, men å ikke godta en utvanning av de øvrige reglene. Dette var samme posisjon Norge hadde både ved SLF 52 og på dette møtet.

Under møtet delte arbeidsgruppen seg hovedsaklig i to fraksjoner, hvorav de Asiatiske landene (Sør-Korea og Japan, Kina var stort sett fraværende under møtet) ønsket å få gjennomført flest mulig av de foreslåtte endringene, mens de resterende gikk mot dette.

Arbeidet i gruppen resulterte for en stor grad i at diskusjonene må videreføres på SLF 53, men arbeidsgruppen ble enig om at prinsippene om å unnta fartøy som utelukkende opererer i eget nasjonalt farvann, samt prinsippet om en omregningsfaktor mellom Lengde (L) og BT.